

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Раднево, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20225520100093 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „ДМ Холдинг“ ЕООД срещу Н. Т. Н., с която се предявяват иски с правно основание чл. 45 ЗЗД. Ищецът твърди, че ответникът Н. Т. Н. е управлявал собствено на ищцовото дружество МПС Дачия Логан Лауреат, произведен 2010 г., рег. № ****, като на 16.05.2021 г., в 4,30 часа, на път III-554 км.30+700, ответникът причинил ПТП след изгубване на контрола на управление на МПС, вследствие на краткотрайно унасяне и заспиване по време на управление. Твърди, че след загубата на контрола върху управлението МПС поело извън дясната лента, в дясно по посока на движението, спирайки в насрещно дърво, неуточнено с каква скорост. Твърди, че виновното поведение на ответника се състояло в постъпка на безотговорност, непредпазливо, небрежно към чужда лична собственост, в следствие на което автомобилът бил тотално увреден и непоправим. Твърди, че застрахователят по застраховка КАСКО е изплатил застрахователно обезщетение след констатирана тотална щета и бракуване и сваляне от отчет на автомобила. Твърди, че няма претенции по външни и вътрешни части на автомобила, тъй като застрахователят покрил 70% от застрахователната стойност. Твърди, че претендира пропуснатите ползи от автомобила, състоящи се в:

1. Заявление за разрешително на автомобила на стойност 19,02 лв.
2. Разрешително за календарната 2021 г. на стойност 190,24 лв.
3. Данък МПС /МДТ/ за 2021 г. на стойност 27,84 лв.
4. Преглед за 2021 г., валиден от 05.11.2020 г. до 05.11.2021 г., на стойност 18,46 лв.
5. Застраховка Гражданска отговорност, валидна от 07.11.2020г. до 07.11.2021г., на стойност 53,10 лв.
6. Застраховка на местата, две вноски, 3-та и 4та вноски, на стойност 40,80 лв.
7. Винетка за 2020-2021 г. на стойност 5,40 лв.
8. Метрологична годишна заверка на ел.таксиметров апарат на стойност 15 лв.
9. Застраховка Автокаско на стойност 284 лв.
10. Вноска за ГПС такса за месец май 2021 г. на стойност 18,78 лв. с ДДС.
11. Фактура за пътна помощ на стойност 70 лв., включваща транспорт от с. Бели брег до база за изкупуване на метали на ул. Васил Левски 7 в гр. Раднево.
12. Данък печалба, отчетен за 2021 г., на база всички финансови отчети, на стойност 310,50 лв.
13. Пропуснати ползи до края на календарната година от работата на автомобила, сметнати на база реални отчети за първите 5 месеца, на стойност 3105 лв.

Твърди, че общата стойност на претенцията е в размер на 4158,14 лв. Поради това иска от съда да осъди ответника да му заплати сумата от 4158,14 лв. причинени имуществени вреди и пропуснати ползи от тотална щета на лек автомобил Дачия Логан Лауреат, произведен 2010 г., рег. № ****, от виновно причинено ПТП на 16.05.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от 16.05.2021 г. до окончателното погасяване на задължението. Претендира разноски. Представя писмена защита.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника Н. Т. Н., чрез адв. Ч., в който взема становище за неоснователност на исковите претенции.

Твърди, че действително въпросния автомобил претърпял ПТП при управлението му от него при изпълнение на възложени от ищеца дейности. Оспорва твърдението, че причина за ПТП е заспиване на водача, тъй като в НП било посочено, че причина е управление с несъобразена скорост. Твърди, че за щетите върху автомобила на ищеца било заплатено застрахователно обезщетение. Твърди, че обезщетението, което ищецът претендира било произволно определено и недължимо. Твърди, че ползваният автомобил бил управляван предимно в гр. Раднево и не е ползван от ищцовото дружество всеки ден. Иска от съда да отхвърли исковете като неоснователни. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства по свое убеждение съобразно [чл. 12 ГПК](#) и чл. 235, ал. 2 и ал. 3 ГПК и с оглед направените доводи и възражения, достигна до следните фактически и правни изводи:

Принципно за възникване на отговорността на ответника за неправомерно увреждане е необходимо ищецът да докаже наличието на следните факти: извършено от ответника противоправно деяние, чиято пряка и непосредствена последица са настъпилите за ищеца и претендирани имуществени вреди. При условията на пълно и главно доказване ищецът следва да докаже всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане, с изключение на вината, която на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното.

С протоколно определение от 18.05.2022 г. е обявен за окончателен проекта на доклад по делото, обективизиран в определението по чл. 140 ГПК № 140 от 24.03.2022 г., с което на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК съдът е обявил за признати и ненуждаещи се от доказване фактите, че на 16.05.2021 г., в 4,30 часа, на път III-554 км.30+700 е причинено ПТП при управление от страна на ответника Н. Т. Н. на МПС Дачия Логан Лауреат, произведен 2010 г., рег. № ****, което е собственост на ищеца „ДМ Холдинг“ ЕООД и че автомобилът е претърпял тотална щета в следствие на ПТП, за което ищецът е получил застрахователно обезщетение по застраховка КАСКО на автомобила.

В случая за основателността на исковете ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване, че претърпените увреждания и

пропуснати ползи от използването на собствения му лек автомобил, като отделни компоненти и в претендираните размери, които да е претърпял от виновно поведение на ответника при процесното ПТП.

Ответникът следва да докаже насрещните си възражения, в това число че му е било възложено да изпълнява работа с автомобила от ищеца и че настъпилите вреди са за сметка на ищеца като възложител на работа.

За уточняване на материалното право, чиято защита се преследва, с разпореждане от 11.02.2022 г. по реда на чл. 129, ал. 2 ГПК на ищеца е указано да посочи обстоятелства относно отношенията между ищцовото дружество и ответника, въз основа на които се претендира обезщетението /дали произтича от договорно правоотношение като трудов договор, граждански договор, или пък от непозволено увреждане от страна на ответника/. В изпълнение на указанията ищецът с молба вх. № 681 от 21.02.2022 г. е посочил изрично, че „към момента на увреждане на автомобила, както и преди него, както и след него“, между фирмата и ответника не съществува договорно правоотношение под никаква форма“. Ищецът в тази връзка е посочил, че правонарушението на ответника е деликт. Именно в тази връзка съдът даде правна квалификация на исковата претенция по чл. 45 ЗЗД, тъй като ищцовото дружество твърди да няма никакви взаимоотношения с ответника по принцип, а във връзка с процесното МПС. От тук следва извод, че твърденията на ищеца са ответникът неправомерно да е взел да управлява въпросното МПС и реализирал процесното ПТП, от което са възникнали за ищеца вреди. Това уточнение в началото на процеса е важно с оглед защитата на ищеца за претендираното накърнено материално право.

В правната доктрина и съдебната практика в началото на 20 век е имало известни колебания по въпроса за кумулирането на договорната и деликтната отговорност, но от доста голям период от време и до настоящия момент вече е уеднаквено становището в съдебната практика и в правната доктрина, че това кумулиране е недопустимо. След като е налице договорна връзка между два субекта, това изключва приложението на деликта по отношение на тази договорна връзка. В Решение № 659/1938 г. на III ГО на ВКС е прието, че не е възможна кумулация между договорната и деликтната отговорност. При договор между страните и нанесени от неизпълнението му вреди, обезщетение не може да се търси по реда на деликта. Това разбиране е

споделено и в Решение № 90/1977 г. на I ГО на ВС, № 151/1995 г. на V ГО на ВС РБ, постановено при действието на ЗЗД от 1950 г. Наличието на договорна връзка между страните изключва репарацията на причинените вреди от неизпълнението да се осъществи по реда на обезщетяването им на деликтно извъндоговорно основание. По-късно, така даденото разрешение е преимуществено съблюдавано в практиката на ВС и ВКС, включително и най-новата, постановена по реда на чл. 290 ГПК. В този смисъл са и постановките в Тълкувателно решение № 3 от 19.III.1996 г. по гр. д. № 3/95 г., ОСГК на ВС, според което договорната отговорност изключва деликтната.

Отделно от това дейност като таксиметров шофьор не може да се упражнява от всяко лице, а само от лица, които отговарят на определени законови изисквания, посочени в чл. 18, ал. 1 на Наредба № 34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта. Едно от тези изисквания е лицата успешно да са положили изпит по теми, определени с наредбата, и да притежават валидно удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“ за съответната община, на чиято територия се извършват превозите по приложение № 7 /чл. 18, ал. 1, т. 5 от наредбата/. Съгласно чл. 19, ал. 1 от наредбата това удостоверение се издава от съответното регионално звено на ИА „Автомобилна администрация“, тоест от държавен орган в рамките на неговата законова компетенция. Следва за пълнота да се отбележи, че в НК е поместен в особената част състав на престъпление /чл. 324, ал. 1 НК/, според който е криминализирано упражняването на професия или занаят, без да се има съответната правоспособност.

По делото са събрани множество писмени доказателства, всички сочещи на това, че процесният автомобил Дачия Логан Лауреат, произведен 2010 г., рег. № ****, е бил таксиметров автомобил, използван от ищцовото дружество за търговска дейност именно като таксиметров автомобил /виж и отчетите от фискалната памет на фискалното устройство, монтирано в автомобила на л.20 и л.21 от делото/. По делото е приета като писмено доказателство оригинал на пътна книжка на процесния автомобил /л.64/, от която е видно, че автомобилът според записите не е извършвал дейност всеки ден /има липса на доста дати/, в това число и на дата 16.05.2021 г. /няма запис за тази дата, а последният запис е от 13.05.2021 г./. Съответно в пътната

книжка е посочено, че автомобилът се управлява от водачи Д.С., М.Г., Г.Д. и К.К.. Тоест не фигурира като водач на автомобила ответникът Н.Н.. По делото е приета справка за всички трудови договори в ищцовото дружество, в която не фигурира отново ответникът Н.Н..

Същевременно по делото се събраха гласни доказателства чрез разпит на св. Н.К.Б., чиито показания съдът намира за безпристрастни, обективни и последователни, като свидетелят посочва това, което знае и е чувал. Едно от тези неща е, че ответникът Н.Н. е работил като таксиметров шофьор в Раднево, като всички са го били виждали с такси, жълта кола. От показанията на св. Б. е видно, че ответникът не ходил всеки ден на работа, което напълно съответства на отбелязванията в пътната книжка на автомобила, в която както се посочи има доста дни, в които няма записи.

От доказателствата по делото, че въпросният автомобил е бил използван за дейността на ищеца като таксиметров автомобил, не означава, че въпросният автомобил не би могъл да се използва и по друг начин. Но от събраните по делото доказателства /най-вече гласните доказателства на св. Б./ е видно, че ответникът Н.Н. е работил като „таксиджия“, управлявал е автомобила, не е бил доволен от работата си и си е търсил друга работа. Тоест установява се от доказателствата по делото, че в случай е налице правоотношение между ищеца и ответника, било по повод възлагане на работа на ответника като шофьор на таксиметровия автомобил, било по повод наемно правоотношение за ползване от ответника на автомобила като таксиметров такъв.

Няма по делото доказателства, които да посочват, че ищецът е дал автомобила на ответника да си върши лична работа. Съответно има събрани доказателства, че ответникът е карал автомобила като таксиметров шофьор, но св. Б. нито е чувал, нито е виждал конкретното възлагане на работата от страна на ищеца. Независимо дали е ползван от ответника автомобила за лични нужди /заем за послужване/ или за ползване като таксиметров автомобил /наемни правоотношения или по възлагане, в който последен случай са приложими правилата на договора за изработка/, то са били налице облигационни отношения между ищеца и ответника по повод ползването на автомобила от страна на ответника. Поради това съдът намира, че между ищеца и ответника е бил налице неформален договор във връзка с ползването

на автомобила от страна на ответника, като е без значение какъв точно вид е бил този договор /наемен, заем за послужване, или договор за възлагане, било то и скрит трудов договор/. Тези отношение между ищеца и ответника са договорни, а договорната отговорност изключва приложението на деликтната отговорност, по който въпрос в теорията и съдебната практика последния почти век не е имало съмнения, както се посочи по-горе. Поради това съдът намира на това основание, че искът, предявен от ищеца като претенция от вреди от деликт, се явява неоснователен поради липса на осъществен от ответника деликт по смисъла на чл. 45 ЗЗД. Следва ищецът да дири отговорността на ответника по облигационното отношение, с което са обвързани /наем или заем за послужване/.

Тъй като по делото не са събиране доказателства в тяхната достатъчност относно точния вид на сключения между страните договор, то е и без значение за делото по какъв начин ответникът би отговарял спрямо ищеца /по реда на чл. 233 ЗЗД, било и по препращане на чл. 248 ЗЗД, или пък рискът е за ищеца като част от нормалния производствено-стопански риск/.

С оглед на всичко горепосочено съдът намира, че ищецът не доказва при условията на пълно и главно доказване фактическите обстоятелства за ангажиране на деликтната отговорност на ответника и в претендирания размер, поради което искът ще се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора ищецът дължи на ответника на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сторените в настоящото производство разноски. Такива са сторени за заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. съгласно договор за правна защита и съдействие /л.45 от делото и списък на разноските по чл. 80 ГПК на л.46/.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ДМ Холдинг“ ЕООД, вписано в ТР с ЕИК 202833950, с адрес на управление гр. Раднево, бул. ****, срещу Н. Т. Н., ЕГН *****, адрес гр. Раднево, ул. ****, иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за сумата от 4158,14 лв., представляваща претърпени имуществени вреди върху

собствен лек автомобил Дачия Logan Лауреат, произведен 2010 г., рег. № ****, с който автомобил ответникът Н. Т. Н. е осъществил ПТП на 16.05.2021 г. в 4,30 часа на път III-554 км. 30+700 в община Раднево.

ОСЪЖДА „ДМ Холдинг“ ЕООД, вписано в ТР с ЕИК 202833950, с адрес на управление гр. Раднево, бул. ****, да заплати на Н. Т. Н., ЕГН *****, адрес гр. Раднево, ул. ****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 600 лв. (шестстотин лева), представляваща разноси за производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____